

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Αγαπητοί γονείς, φροντιστές, δάσκαλοι, παππούδες, γιαγιάδες...

Όταν κακοποιούμε σωματικά ένα παιδί, εκείνο συνδέει την έννοια της αγάπης με τον πόνο. Μεγαλώνοντας πιστεύει ότι η αγάπη εκδηλώνεται με αυτόν τον τρόπο, ότι είναι φυσιολογικό, με αποτέλεσμα να αναπαράγει στο μέλλον αντίστοιχη συμπεριφορά. Η άσκηση σωματικής βίας προκαλεί αρνητικά συναισθήματα στο παιδί, όπως άγχος, φόβο, ντροπή και ανησυχία, ενώ ταυτόχρονα επηρεάζει την αυτοεκτίμηση και την αυταξία του. Επιπλέον, του δημιουργεί αισθήματα ενοχής και αισθάνεται ότι το ίδιο είναι υπαίτιο για την κακοποίηση που υπόκειται. Κάθε μορφή βίας, σωματική ή λεκτική, αποδυναμώνει την ψυχολογία του παιδιού με αποτέλεσμα να δυσλειτουργεί σ' όλους τους τομείς της ζωής του, όπως είναι ο συντροφικός, ο φιλικός, ο εργασιακός κ.λπ. Θα επηρεάσει τη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους και εν δυνάμει θα γίνει και το ίδιο κακοποιητικό. Στο σχολικό περιβάλλον τα παιδιά που κάνουν bullying σε άλλα παιδιά είναι αυτά που έχουν κακοποιηθεί από το περιβάλλον τους.

Κατανοώ απόλυτα ότι πολλοί μεγαλώσαμε και γαλουχηθήκαμε σε μια εποχή που μας προήγαγε τη βία, στο σπίτι, στο σχολείο, στο

ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Είναι ανάγκη όμως, να (ξε)φύγουμε από αυτά τα παλιά μοτίβα βίας. Οφείλουμε να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας με μια σύγχρονη θετική διαπαιδαγώγηση, απαλλαγμένη από στερεότυπα, πατριαρχισμό, ρατσισμό, ομοφοβία, σεξισμό και ΒΙΑ.

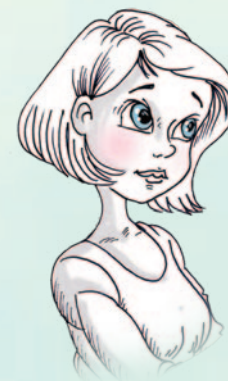
Εμείς είμαστε οι φάροι στη ζωή των παιδιών μας, το παράδειγμα, ο καθρέφτης τους. Θεωρούμε ότι η άσκηση βίας μεμονωμένα πειθαρχεί το παιδί, μας φοβάται, πονάει και υπακούει. Όμως μακροπρόθεσμα η συμπεριφορά αυτή επιφέρει σοβαρή διαταραχή στη σχέση μας με το παιδί, έλλειψη εμπιστοσύνης και ασφάλειας, επηρεάζοντας την ομαλή ανάπτυξή του και τη φυσιολογική ωρίμανση της προσωπικότητάς του σε νοητικό, συναισθηματικό και κοινωνικό επίπεδο.

Αγκαλιάστε το παιδί σας με ενσυναίσθηση και ό,τι χρειαστεί να του διδάξετε, προσπαθήστε να το κάνετε με συζήτηση, και ΟΧΙ με άσκηση ΒΙΑΣ. Μη δείχνετε την υπεροχή σας με ΒΙΑ. Μην ντραπείτε να ζητήσετε ψυχολογική υποστήριξη, αν δεν τα καταφέρνετε. Δεν είναι ταμπού, είναι σπουδαίο να ζητάμε βοήθεια όταν κρίνεται απαραίτητο. Τα παιδιά είναι το μέλλον μας, ας σπάσουμε ΤΩΡΑ τον κύκλο της ΒΙΑΣ που μας έμαθαν οι γονείς μας, λόγω της δικής τους ακατάλληλης ανατροφής και διαπαιδαγώγησης.

Λίγα λόγια για την Συγγραφέα από τον Στέφανο Ξενάκη

Την Εφούλα την γνώρισα κάτω από δύσκολες συνθήκες. Συνθήκες που θα μπορούσαν να μας απομακρύνουν οριστικά, τουναντίον μας έφεραν πιο κοντά κι είμαι περήφανος πλέον να αποκαλώ την Έφη, φίλη μου. Συγκινητική μάνα δύο αγοριών, δίνει το δικό της αγώνα για να μας ευαισθητοποιήσει σε θέματα αυτισμού, σε έναν κόσμο όπου η αποδοχή και συμπερίληψη, αυτιστικών ατόμων, έχουν ακόμη μέλλον...

Στέφανος Ξενάκης
Συγγραφέας - Ομιλητής

Μανούλα μου, σε αγαπώ και σε ευχαριστώ για ό,τι κι
αν ακούσεις από αυτά που θα σου πω...
Έχω καιρό την ανάγκη να σου πω ότι, όταν φωνά-
ζεις, φοβάμαι πολύ. Γίνεται τόσο τεράστιο στα
μάτια μου, σαν ένα γιγάντιο τέρας που θα με κατα-
σπαράξει. Κάνω κάποια λάθη, πολλές φορές δε σε
ακούω, μπορεί να κάνω και πολλές σκανταλιές.
Αυτός είναι όμως ο τρόπος μου να ανακαλύπτω και
να εξερευνώ τον κόσμο.

Φέρω ότι σε κουράζει να μου λες τα ίδια και τα ίδια, να τα επαναλαμβάνεις ξανά και ξανά. Για έναν λόγο όμως που δεν μπορώ να σου εξηγήσω, δεν τα θυμάμαι πάντα αυτά που μου λες. Τα συγκρατώ για λίγο και μετά χρειάζεται να μου τα ξαναπείς. Το ξέρω ότι σε κουράζει αλλά είναι απαραίτητη η επανάληψη στα παιδιά, ειδικά τα πρώτα χρόνια της ζωής μας. Έχω τη λαχτάρα να παίξω, να επεξεργαστώ αντικείμενα, να τα μυρίσω, να τα γευτώ, να κυλιστώ στο χώμα και στο γρασίδι, να λερωθώ... Αxxx μανούλα, πόσο τα απολαμβάνω όλα αυτά!

